

ett fast läge. I denna mening brukas vanligen Lossa. — b) Säges om något knutet, bundet, spändt, snöradt, o. s. v. *L. en knut.* (Fig.) *L. ens tunga*, få någon att tala, göra honom talande. *L. af*, se *Aflösa*. *L. ned byxor*, afknäppa byxhångslena. *L. ned kjorteln*, upplösa bandet, hvarmed den är tillknuten. *L. på*, göra mindre spänd, t. ex.: *L. på ett hängsle.* (Fig.) *L. på pungen*, betala ut. *L. upp*, se *Upplösa*. — *Syn.* *Upplösa*, *Aflösa*. — c) Befria ur fångsel, bojor, band, tvång, o. s. v. *L. ur band*, *ur bojor*, *kedjor*, *fångsel*. *L. ett barn ur lindan*. — *Syn.* Se *Befria*. — 2) Medelst lösens erläggande befria. *L. någon ur fångenskap*, *ur slafveri*. *L. út*, se *Utlösa*. — 3) Göra mindre hård, mindre tjock. *L. hårdheter*, *sega vätskor i kroppen*. — *Syn.* *Upplösa*. — 4) (kem.) Se *Upplösa*. *L. ett salt i en vätska*. *L. guld i kungsvatten*. — 5) Genom erläggande af fastställd afgift utbekomma. *L. ett utslag*. — 6) Inlösa, betala. *L. en pant*, en revers. *Det kan ej l-s med pengar*. *L. igen*, se *Igenlösa*. *L. in*, *L. till sig*, se *Inlösa*. — 7) Utreda, förklara. *L. en gåta*. *L. en uppgift*, *ett problem*. — 8) Frikalla, frisäga, befria. *L. en ifrån ett löfte*, *en ed*. — *L. sig*, v. r. 1) Göra sig lös. *Hunden har löst sig ur kedjan*. — 2) Medelst penningars erläggande befria sig ifrån något. *L. sig ur fångenskap*, *ur slafveri*. *L. sig ifrån erläggande af tionde*. — 3) (i allm.) Göra sig fri från något. *L. sig ifrån ett löfte*, *en ed*, *ett tvång*, *ett band*, *en förbindelse*. — 4) Blifva lösare, upplösa. *Hårdheterna ha börjat l. sig*. — 5) (kem.) *Upplösa*. — *L-n*, part akt. Brukas nästan adjektivt i uttrycket *L. medel*, läkemedel, som har den egenskapen att lösa hårdheter i magen och befordra afföring.

LÖSAKTIG, a. 2. 1) Fallen för ett otuktigt, sedeslöst lefnadsätt. *En l. quinsperson*. — 2) Som innebär eller utvisar sådan böjelse. *L-t lefnadsätt*. *L-a seder*. — *Syn.* *Lättfärdig*, *Liderlig*, *Otuktig*.

LÖSAKTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara lösaktig. — *Syn.* *Lättfärdighet*, *Liderlighet*.

LÖSAKTIGT, adv. På ett lösaktigt sätt. *Lefva l.* — *Syn.* *Lättfärdigt*, *Liderligt*.

LÖSBAR, a. 2. (kem.) Se *Löslig*. — *Lösbarhet*, f. 3.

LÖSBLOCK, n. 3. Löst block. Se *Block*.

LÖSBREF, n. 3. Bref, som skickas löst med postbud, kurir o. s. v., utan att vara inlagdt i väska.

LÖSDRIFVARE, m. 3. -*VERSKA*, f. 4. En, som driver omkring, utan laga försvar.

LÖSDRIFVERI, n. 3. En persons kringirrande utan laga försvar.

LÖSEGENDOM, m. sing. Se *Lösören*.

LÖSEMEDEL, n. 3. (kem.) Medel, hvarigenom ett ämne kan upplösas.

LÖSEN, lös'n, m. sing. 1) a) Penningar, som erläggas, för att lösa person eller sak. *L. för en fånge*, *en pant*. *Taga l. för en egendom*, taga penningar för aflåtandet af sin rättighet att besitta den antingen hel och hällen eller delvis. *Han har fått l. för sin andel*. *L. för tionde*, *räntor*, penningars erläggande i st. f. tiondes, räntors utgörande in natura. — *Syn.* *Lösepenning*. — b) Den afgift, som erlägges för utbekommandet af offentliga embetsverks utslag, domar, protokollutdrag, o. s. v. *L. för ett utslag*, *en fullmakt*. — 2) (milit.) a) Det anbefallda igenkänningsord, som vid anrop gifves till svar på

parolln. Paroll och lösen kallas tillsammans Fältrop. *Fältropet var: »Gud med oss», parolln: »Gud», och lösen: »med oss»*. — b) Salut till sjös med ett visst antal skott, olika för olika nationer. *Skjuta svenskt l.*

LÖSENYCKEL, m. sing. Se *Bindenyckel*.

LÖSEPENNING, m. 2. Penningar, som betalas i lösen för en person. *L-en för en fånge*.

LÖSESKILLING, m. 2. Penningar, som betalas i lösen för något. *L-en för en egendom*.

LÖSGIFVA, v. a. 3. (böjes som *Gifva*) Se *Frigifva*. *L. en fånge*. — Äfv. *Gifva lös*. — *Lösgifvande*, n. 4. o. *Lösgifning*, f. 2.

LÖSGLÄFST, a. 1. (jäg.) *L. hund*, som skaller med full hals och springer åt motsatt håll eller kors och tvärs, vid minsta tecken till spår.

LÖSGRYNIG, a. 2. (mineral.) Grynig och lös i brottet.

LÖSGÅENDE, n. 4. Händelsen, då något går lös.

LÖSHAKA, v. a. 1. Se *Afhaka*. — *Löshakande*, n. 4. o. *Löshakning*, f. 2.

LÖSHAKAR, m. 2. pl. (skepp.) Ett tåg med platt baka i hvarje ända.

LÖSHET, f. 3. Egenskapen att vara lös: 1) Brist på fasthet. *Tändernas l.* — 2) Ringa grad af hårdhet; otäthet. *Enstens l. Jordens l.* — 3) (fig.) Oordentlighet, obestämdhet, osäkerhet. *L. i seder*, *i kunskaper*. — 4) Bildar en mängd sammansättningar, under betydelsen af frånvaro, brist, t. ex.: *Gudlöshet*, *Vetlöshet*, o. s. v.

LÖSHJON, n. 3. Arbetsjon, som ej har tjänst, utan kommer och går.

LÖSHÅR, n. sing. Löst hår, som brukas af skalliga personer.

LÖSHÄST, m. 2. 1) Häst, som man låter följa med en vagn eller ridhäst, utan att draga eller ridas. — 2) (fig. fam.) Onyttig, öfverflödig, ledig person.

LÖSKA, lö'sska, v. a. 1. (af *Lus*) Borttaga lössen från en människas hufvud. — *Löskande*, n. 4. o. *Löskning*, f. 2.

LÖSKASTA, v. a. 1. Kasta loss något, som håller fast. *L. ett tåg*. — Äfv. *Kasta lös*. — *Löskastande*, n. 4. o. *Löskastning*, f. 2.

LÖSKER, lö'ssk'r, a. sing. oböjl. (lagt.) Som ej har varaktigt bostad. *L. dräng*, lösdriifvare.

LÖSKNYTA, v. a. 3. (böjes som *Knyta*) Upplösa en knut, som håller något tillhopa. — Äfv. *Knyta lös*. — *Lösknyttande*, n. 4. o. *Lösknyttning*, f. 2.

LÖSKOKA, v. a. 1. o. 2. Koka något helt lindrigt, så att det ej blifver hårdt. Brukas mest om ägg, och sällan utom i part. pass. *Löskokt*, t. ex.: *L-a ägg*.

LÖSKRAGE, m. 2. pl. — *kragar*. Krage till ett plagg, ej vidsydd detsamma, utan lös, så att den efter behag kan borttagas eller vid behof fastbindas på sin plats.

LÖSKÖL, m. 2. (skepp.) En förening af flera under kölen fastbultade trästycken, tjänande till förstärkning och att minska afdriften.

LÖSKÖPA, v. a. 2. Betala penningar för någons frigifvelse ur fångenskap. — Äfv. *Köpa lös*.

— *Lösköpande*, n. 4. o. *Lösköpfung*, f. 2.

LÖSLIFVAD, a. 2. Som har löst lif.

LÖSLIG, a. 2. 1) (kem.) Som kan lösas, upplösas. *En l-t ämne*. — 2) Som kan utredas, förklaras. *En l. uppgift*. — 3) (fig.) Ej grundlig, ej pålitlig. *L-a kunskaper*. *L-t prat*. *L. granskning*. — *Syn.* *Ytlig*, *Ottillförlitlig*, *Flyktig*.

LÖSLIGEN, adv. Se *Löstligt*.